

denne Sag, men jeg skal, som sagt, paa nu fremhæve, hvad jeg begyndte at udtale i dette Foredrag, at jeg haaber, at den høitærede Minister ikke alene vil tænke over Sagen, men at han vil tænke over den paa en saadan Maade, at vi i Thisted Amt kunne i en ikke altfor fjern Fremtid have Udbygning til at faae de Jernbanestifter opfyldte, som den høitærede Minister selv har erklæret for billige.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at den ærede Forespørger er noget vanskelig at tilfredsstille. Han synes næsten at forudsætte, at jeg kun har givet gode Løfter, men at jeg ikke har gjort Noget for at søge at komme de fremfattede Ønsker i Møde. Det ærede Medlem har jo selv fremhævet, hvilke Skridt der har været foretaget for at undersøge Forholdet og for overhovedet at komme til en Afgjørelse af, hvad man egentlig burde gjøre; thi der hejfter voverordentlig forskellige Meninger i Thy om, hvorvidt enten det Éne eller det Andet er rigtigst. Jeg tror, at det ærede Medlem saa vel som alle Thistedes Beboere i Grunden maa være mig taknemlig, fordi jeg ikke har foregrebet Sagen, men har ladet den faae Tid til at udvikle sig: thi det ærede Medlem kan være fuldstændig overbevist om, at dersom jeg med et overordentligt Hastværk var kommen ind paa at anvende en meget betydelig Sum paa en Dampfærgesforbindelse mellem de to nævnte Punkter, vilde Spørgsmaalet om Bidrag fra Statskassen til en Jernbane har været uden Virkning; man kan ikke forlange baade i Pose og i Sæk. Det ærede Medlem som gjentagende tilbage til den besynderlige Paastand, at jeg, fordi en Kommission, der var nedsat af mig selv, havde givet mig et Raad, skulde være forpligtet til at følge det. (Bagger: Nei!) Det ærede Medlem har bebrejdet mig, at jeg ikke har fulgt Kommissionen, eller at jeg overhovedet har haft en anden Mening om denne Sag end Kommissionen; men det kan dog umulig være Konsekvensen af at have nedsat en Kommission, at man i alle mulige Henseender skal slutte sig til dens Mening og selv renoncere paa at have en Mening om Sagen, skjøndt Ansvarer for de Foranstaltninger, der i Kraft af Kommissionens Raad blive tagne, paahviler Ministeren; jeg i det Mindste gaar ikke ind paa en saadan Betragtning. Det ærede Medlem har atter i Dag havt Leilighed til at se, hvor farlige disse Forespørgsler ere. Man kan naturligvis med største Lethed stille de skjønneste Udfigter frem; men en Minister maa være yderst varsom med, hvad han siger, navnlig naar der er Tale om Jernbaneanlæg; thi det er ikke første Gang, at man griber en Udtring af en Minister om dette eller hint Jernbaneanlæg som et Løfte om, at det skal komme i Stand. Skjøndt jeg, da jeg udtalte mig i Dag, tog den udtrykkelige Reservations, at man ikke maatte betragte det som

et Løfte af mig, netop fordi Sagen endnu ikke ligger saaledes forberedt for mig, at jeg selv er i Stand til at kunne overse den i alle dens Details, eller navnlig kan engagere min Kollega Finansministeren deri, og skjøndt jeg fremdeles udtrykkelig tog et Forbehold med Hensyn til hans frie Stilling til Sagen, siger dog det ærede Medlem, at jeg har givet et saadant Løfte. Det har jeg aldrig gjort, men jeg beskæftiger mig med det Projekt, som er fremkommet om at ville etablere en Forbindelse fra Thisted ned over Ottesund til Struer. Dette kan jeg overmaade godt sige, og jeg skal gjøre, hvad jeg formaar for, at dette Spørgsmaal kan komme til at foreligge rent og klart, saaledes at Enhver kan se, om det kan lade sig udføre til en rimelig Pris eller ikke. Man er fremdeles kommen tilbage til Spørgsmaalet om denne Stump Bane fra Ottesund til Struer. Jeg har ikke sagt, at jeg ikke vilde gjøre Noget derfor, men jeg har sagt, at saalænge denne Stump staar som et isoleret Jernbanestykke, anser jeg det ikke for at være forsvarligt at anvende flere Hundredetusinde Rd. derpaa, og det saa faa meget mindre som det er klart, at Driften af den vil medføre meget betydelige Offre trods den Trafik, som det ærede Medlem for Thisted (Bagger) lover os, der skal komme paa denne Bane og paa Dampfærgen. Jeg kan heller ikke rigtig erkjende, at jeg skulde have studt Brospørgsmaalet til Side ved at skyde Dæmningen ind. Jeg sagde udtrykkelig — men det maa det ærede Medlem have overhørt — at dette Broanlæg havde været paatænkt som et Pontonanlæg, men at man var kommen til den Overbevisning, at et Pontonanlæg af den Art, som findes i Aalborg, ikke vilde gjøre Fyldest paa dette Sted, og at man havde anslaaet Beføstningen til Pontonbroen til omtrent 400,000 Rd. Jeg anser det ikke for at være umuligt, at man for ikke saa overmaade langt fra disse 400,000 Rd. vil kunne tilveiebringe en fast Bro, og jeg frygter slet ikke for at sige, at man i det Projekt, som foreligger — ganske vist til en Art Sidebane, hvilket jeg meddeler det ærede Medlem, som spurgte mig derom — uagtet Teknikere, som have Forstand paa den Slags Ting, have forfattet dette Projekt, er gaaet ud fra, at hele Projektet med en saft Jernbanes overførsel kan udføres og kan udføres indenfor et Beløb af 3 Millioner Rd. Uden som sagt at ville binde enten mig selv eller min Kollega, Finansministeren, eller nogen fremtidig Indenrigsminister eller fremtidig Finansminister, anser jeg det for givet, at der ikke blot vil blive Tale om, at Staten vil yde den samme Bistand til dette Jernbaneanlæg, som der overhovedet er givet Hjemmel til i Loven af 23de Mai f. A., men at den endog vil være villig til at ækvivalere de Beføstninger, den ellers maatte anvende paa Havneanlæg ved Ottesund, gennem et Bidrag til den faste Forbindelse, som skulde ønskes over Otte-